

Usnesení

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

navrhovatele: **Bohumil Rožnovják**, nar. 17. 5. 1961
bytem Pod Obecnícu 309, 756 05 Karolinka

- za účasti:
- 1) **Městský úřad Karolinka**
sídlem Radniční náměstí 42, 756 05 Karolinka
zastoupený advokátem Mgr. Alešem Gnidou
sídlem Smetanova 841, 755 01 Vsetín
 - 2) **Sdružení nezávislých kandidátů Karolinka**
zastoupeno volebním zmocněncem Ing. Barborou Václavíkovou, Ph.D.
bytem Vsetínská 12, 756 05 Karolinka
 - 3) **Občanská demokratická strana**
zastoupena volebním zmocněncem Bc. Janem Zapletalem
bytem Za Humny 213, 686 01 Uherské Hradiště - Jarošov
 - 4) **Česká strana sociálně demokratická**
zastoupena volebním zmocněncem Janou Kolářovou
bytem Obecniny 6761, 760 01 Zlín
 - 5) **„Za opravdové město“**
zastoupeno volebním zmocněncem Mgr. Jiřím Krestýnem
bytem Pod Horů 186, 756 05 Karolinka
 - 6) **„Pro lepší Karolinku“**
zastoupeno volebním zmocněncem Janou Čampovou
bytem Bařínská 674, 756 05 Karolinka

o návrhu na neplatnost hlasování ve volbách do Zastupitelstva města Karolinka, konaných ve dnech 5. – 6. 10. 2018

takto:

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel v podání doručeném krajskému soudu dne 15. 10. 2018, nazvaném jako „*návrh na zahájení řízení podle ust. § 60 zákona č. 491/2001 Sb.*“, navrhoval, aby krajský soud vyslovil neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta do Zastupitelstva města Karolinka.

I. Obsah návrhu

2. Navrhovatel namítal, že došlo k porušení zákona o volbách do zastupitelstva, čímž byly hrubě ovlivněny výsledky voleb do Zastupitelstva města Karolinka.
3. Navrhovatel konkrétně namítal, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

a) jednu z volebních místností v domě č. p. 42 v obci Karolinka v průběhu voleb v nepravděpodobných intervalech navštěvovala dosavadní starostka obce, paní Marie Chovanečková nar. 1967 (dále jen M. Chovanečková st. či „starostka“). Ta rozmlouvala se členy volební komise, zejména s Marií Chovanečkovou, nar. 1994 (dále jen „M. Chovanečková ml.“) a Šárkou Leskovjanovou. Navrhovatel poukázal na to, že členkou volební komise byla dcera starostky;

b) po uzavření volebních místností nebyly soustředěny nepoužité hlasovací lístky a obálky a nebyly zapečetěny;

c) došlo ke sčítání hlasů mimo volební místnost a k ovlivnění hlasování členkami volební komise. Při sčítání hlasů dvě členky volební komise, M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová, odnesly 20 % odevzdaných volebních lístků mimo hlasovací místnost, zavřely se v kanceláři starostky obce, a prováděly tam samostatně sčítání hlasů. Místopředsedkyně volební komise, paní Pavlína Morávková, uvedené členky volební komise upozornila na to, že jednájí v rozporu se zákonem. Obě členky volební komise P. Morávkovou, a následně Bc. Ivetu Žižkovou vykážaly hrubým způsobem z kanceláře starostky obce a pokračovaly v údajném sčítání hlasů mimo volební místnost. P. Morávková a Bc. Žižková požádaly jako členky volební komise zapisovatelku, Mgr. Jaroslavu Vojkůvkovou, aby ve věci zasáhla. Ta odmítla ve věci konat a obě členky volební komise taktéž verbálně napadla.

Místopředsedkyně volení komise P. Morávková, požádala o pomoc členy volební komise č. 1, která se nacházela ve stejné budově. Členky volební komise č. 1 dospěly k závěru, že je zřejmé, že dochází k hrubému porušení zákona o volbách do zastupitelstev. Vzhledem k tomu, že nebyly členkami volební komise č. 2, nemohly do věci zasáhnout.

M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová po hodině oznámily, že sečetly odnesené hlasovací lístky. Členky volební komise č. 2, mimo jiné P. Morávková a Bc. Žižková, byly posléze přinuceny podepsat protokol o hlasování; nepřipojily proto k protokolu výhrady, ačkoli je opakovaně vznášely.

4. Navrhovatel měl z výše uvedeného za to, že došlo k neoprávněné manipulaci s hlasovacími lístky, která měla vliv na výsledky hlasování. Lístky byly sčítány separátně bez přítomnosti ostatních členů volební komise č. 2. Výsledky hlasování se v obou volebních komisích znatelně lišily, což se v předchozích volbách ve městě Karolinka nikdy nenastalo. Rozdílné výsledky hlasování lze navíc shledat pouze u M. Chovanečkové st., která získala velké množství preferenčních hlasů ve volební komisi č. 2, jejíž členkou byla M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová.
5. Navrhovatel doplnil, že již před volbami volební strany a sdružení veřejně prohlašovaly, že nebudou spolupracovat se Sdružením nezávislých kandidátů – Karolinka. Proto pokud by toto sdružení nevyhrálo, M. Chovanečková st. by již nebyla starostkou a působila by v opozici. Tato skutečnost vedla ke shora popsání jednání M. Chovanečkové ml. a Š. Leskovjanové.
6. Navrhovatel uzavřel, že došlo k hrubému ovlivnění volebních výsledků postupem členek volební komise č. 2. Měl za to, že na hlasovacích lístcích, na kterých byla voličem označena pouze volební strana, členky volební komise č. 2 vyznačily navíc jednotlivé kandidáty ostatních volebních stran, konkrétně Sdružení nezávislých kandidátů - Karolinka, jejímž členem je M. Chovanečková st. Tímto postupem mohla tato kandidátka získat neoprávněně hlasy.

II. Vyjádření k návrhu

II. 1 Vyjádření Městského úřadu Karolinka

7. Městský úřad Karolinka ve vyjádření k návrhu ze dne 21. 10. 2018 navrhoval, aby krajský soud návrh zamítl. Uvedl, že k nezákonnému jednání v průběhu voleb a manipulaci s hlasovacími lístky

nedošlo a tvrzení navrhovatele jsou nepravdivá. Navrhovatel nepředložil žádný důkaz, kterým by platnost voleb zpochybnil.

8. K jednotlivým námitkám se vyjádřil takto:

ad a) dosavadní starostka obce je voličkou ve volebním okrsku č. 2, proto volební místnost navštívila při výkonu svého volebního práva. Dne 6. 10. 2018 probíhalo ve městě Karolinka slavnostní otevření skateparku, starostka se v souvislosti s touto událostí dostavila dvakrát do budovy městského úřadu, kde probíhaly volby. Jednou z důvodů vyzvednutí nůžek pro slavnostní přestřížení pásky a podruhé z důvodu vyzvednutí materiálů pro otevření skateparku. Při této příležitosti navštívila na krátký okamžik volební místnost č. 2, aby „prohodila s přítomnými pár společenských frází“. Se svou dcerou, M. Chovanečkovou ml., nemohla hovořit, protože ta ve stejnou dobu zpracovávala evidenci voličů;

ad b) neprodleně po uzavření volebních místností předsedkyně okrskové komise Mgr. Vojkůvková nepoužité obálky a kandidátní listiny vložila do obálky, zapečetila, podepsala a odnesla mimo volební místnost;

ad c) k neoprávněné manipulaci s hlasovacími lístky členkami volební komise č. 2 nedošlo. Rozdílné výsledky v hlasování v obou volebních komisích byly dány vůlí občanů. Namítané rozdíly ve výsledcích u obou volebních komisí byly však minimální; M. Chovanečková st. měla ve volebním okrsku č. 2, kde má trvalé bydliště, o 25 hlasů méně než ve volebním okrsku č. 1.

9. Dále městský úřad detailně popsal průběh voleb. Sdělil, že volební komise č. 1 zasedala ve velké zasedací místnosti, volební komise č. 2 v sekretariátu starostky, místostarostky a tajemnice. Tyto místnosti se pro volby obvykle používají.
10. Dále sdělil, že šedé obálky s hlasovacími lístky do komunálních voleb byly počítány 2x, protože napoprvé nesouhlasil počet odevzdaných obálek s počtem vydaných obálek. Teprve po druhém přepočítání byly lístky vytahovány z obálek a byla provedena kontrola jejich platnosti. Neplatné lístky byly následně zalepeny a zapečetěny, platné lístky byly umístěny na stole za stále přítomnosti všech členů volební komise. Po odsouhlasení všemi členy volební komise č. 2 proběhlo čárkování do volebních archů způsobem, jako v předešlých volbách. Jednotliví členové volební komise se rozdělili do dvojic a využili volné místnosti bezprostředně sousedící s volební místností (za jedněmi dveřmi volební místnosti – sekretariátu) ke sčítání hlasů. Tento postup volební komise zvolila proto, aby se práce urychlila, členové volební komise se netísnilí v malé místnosti a nerušili se navzájem. Zapisovatelka komise navrhla, aby M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová zapisovaly do volebních archů spolu, protože se voleb účastnily opakovaně, při komunálních volbách už byly a ví, jak se to dělá. Ostatní členy volební komise rozdělila tak, aby byla členka volební komise pracující na městském úřadě doplněna členkou, která není pracovnící městského úřadu. S tímto návrhem a rozdělením všichni členové volební komise souhlasili.
11. Čárkování do volebních archů tak probíhalo v malé zasedací místnosti, v kanceláři tajemnice, v kanceláři starostky a kanceláři místostarostky. Po celou dobu byly dveře místností otevřené či přinejmenším pootevřené, takže každý o každém věděl a slyšel. Všechny místnosti byly součástí sekretariátu.
12. Š. Leskovjanová a M. Chovanečková ml. byly Mgr. Vojkůvkovou usazeny do kanceláře starostky, kde se nenacházely žádné psací potřeby či hlasovací lístky.
13. Asi 15 minut po počátku zapisování na pomocné archy Mgr. Vojkůvková zjistila, že P. Morávková nezapisuje a nenachází se u druhého člena dvojice, Bc. Žížkové. Protože se P. Morávková 10 minut nevracela, začala Mgr. Vojkůvková hlásit kandidáty ve dvojici s Bc. Žížkovou sama. Následně se vrátila P. Morávková s tím, že je „vše špatně“ a že celá komise musí být v jedné místnosti. P. Morávková se šla domluvit s předsedkyní volební komise, která

následně položila dotaz ostatním členům komise, zda chtějí zapisovat do pomocných archů v jedné místnosti či zda souhlasí s dosavadním postupem. Uvedla, že všechny dveře jsou otevřené, zúčastnění jsou dospělí lidé, kteří si věří, a tento postup zvolily volební komise i v jiných volbách a nikdo nevznesl žádnou námitku. Poté dvojice dokončily zapisování na pomocné archy dohodnutým způsobem, tedy v oddělených místnostech.

14. P. Morávková se nevydala za M. Chovanečkovou ml. a Š. Leskovjanovou a neupozorňovala je na to, že je jejich jednání v rozporu se zákonem. P. Morávkovou nemohl nikdo z kanceláře starostky vykázat, protože v dané místnosti ani nebyla. Bc. Žižková si do kanceláře starostky přišla pouze pro dosud nezpracované hlasovací lístky, na což jí Š. Leskovjanová řekla, ať si jich vezme, kolik chce, že toho alespoň budou mít méně na počítání. Městský úřad nesouhlasil s tvrzením navrhovatele, že by P. Morávková a Bc. Žižková přišly za Mgr. Vojkůvkovou a žádaly ji, aby ve věci zasáhla. Ta proto tuto žádost nemohla odmítnout. Tvrzení navrhovatele o verbálních konfliktech a neoprávněné manipulaci s volebními lístky jsou tak smyšlená.
15. Městský úřad uzavřel, že z návrhu není zřejmé, o jaké důkazy navrhovatel svá tvrzení podpírá. Návrh je vnitřně rozporný a neurčitý, navrhovatel pouze formuloval domněnky o manipulaci během voleb. Nepředložil žádné důkazy kromě nepravdivé zaujatosti členů komise z důvodu příbuzenského či přátelského vztahu ke starostce města. Odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 53/06, či Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 30 Ca 188/2002.

II. 2 Vyjádření hnutí „PRO LEPŠÍ KAROLINKU“

16. Zmocněnkyně hnutí „PRO LEPŠÍ KAROLINKU“ podáním ze dne 23. 10. 2018 sdělila, že hnutí s návrhem souhlasí a v plném rozsahu jej podporuje. Dále měla za to, že hnutí bylo uvedeno na druhé straně lístku a mohlo dojít k opomenutí sečtení jim náležejících hlasů. Sdělila, že selhala celá volební komise, kontrolní mechanismy při sčítání, a to ve prospěch vládnoucí strany M. Chovanečkové st. Vyslovila domněnku, že dosavadní starostka mohla mít ve své kanceláři připraveny již označené volební lístky, které mohla její dcera vyměnit, protože se v kanceláři starostky nacházely jen M. Chovanečková ml. a její dobrá kamarádka Š. Leskovjanová. K prokázání této skutečnosti nemělo hnutí svědky, jednalo se toliko o obavy. Uvedla, že by bylo vhodné zajistit záznamy kamerového systému města, aby bylo patrné, kolikrát a kdy dosavadní starostka chodila do volební místnosti provádět „kontrolu“.

II. 3 Vyjádření hnutí „ZA OPRAVDOVÉ MĚSTO“

17. Podáním ze dne 24. 10. 2018 zmocněnec hnutí „ZA OPRAVDOVÉ MĚSTO“, sdělil, že návrh podporuje. Sdružení nemělo u volební komise svého zástupce, proto nemůže přímým svědectvím či důkazem potvrdit navrhovatelem uvedený sled událostí a obsah návrhu. Členové druhé volební komise pod příslibem anonymity tyto skutečnosti potvrdili. Žádal, aby se daná situace vyjasnila a tvrzení navrhovatele se vyvrátila či potvrdila, což by vedlo k uklidnění situace ve městě.

II. 4 Vyjádření SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ - KAROLINKA

18. V podání ze dne 24. 10. 2018 uvedla zmocněnkyně SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ – KAROLINKA, že návrh je lživý a účelový. Volby proběhly v souladu se zákonem. Každý politický subjekt mohl mít ve volební komisi svého zástupce, kdyby o tuto pozici projevil zájem. Navrhla výslech členů volební komise č. 2, dosavadní starostky, a dále videozáznamy interiérových kamer Městského úřadu Karolinka, které zachycují pohyb osob před volebními místnostmi dne 5. a 6. 10. 2018. M. Chovanečková ml. je sice v příbuzenském vztahu se stávající starostkou města, nicméně zákon nezakazuje rodinným příslušníkům kandidátů pracovat ve volebních komisích. M. Chovanečková ml. se práci ve volebních komisích již opakovaně účastnila a nedovolila by si jakýmkoli způsobem ovlivňovat volby.

19. Uvedla, že návrh poškozuje sdružení, které oproti minulým volbám posiluje (I. volební období uspělo s 5 mandáty, ve II. volebním období se 7 mandáty a v současnosti s 8 mandáty). Je na voličích, aby posoudili práci sdružení za poslední 4 roky, což se i stalo. Nařčení uvedené v návrhu nebylo dle zmocněnkyně podloženo důkazy a kazí reputaci sdružení.

II. 4 Vyjádření České strany sociálně demokratické

20. Česká strana sociálně demokratická se k návrhu navrhovatele připojila a trvala na důvodnosti jeho tvrzení zpochybňujících výsledek voleb.

III. Jednání

21. Jednání krajského soudu se uskutečnilo dne 7. 10. 2018. Krajský soud provedl k důkazu mimo jiné výslech svědků, konkrétně členek okrskové volební komise č. 2 – P. Morávkové, Bc. Žižkové, Š. Leskovjanové a M. Chovanečkové ml., předsedkyně okrskové volební komise č. 2 P. Michálkové a zapisovatelky volební komise č. 2 a současně zaměstnankyně, která plnila funkci registračního úřadu, Mgr. Vojkůvkové, a dále výslech členky okrskové volební komise č. 1 M. Janotové. S ohledem na nadbytečnost krajský soud výslech dalších osob z řad členů okrskových volebních komisí za souhlasu účastníků řízení neprovedl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

22. V posuzované věci navrhovatel žádal, aby krajský soud vyslovil neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta do Zastupitelstva města Karolinka. Krajský soud s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. Vol 4/2016-191, samostatně posoudil návrh dle jeho obsahu a dospěl k závěru, že se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti hlasování podle § 60 zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev“), a podle § 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
23. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. se za podmínek stanovených zvláštními zákony může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Podle odst. 2, věty prvé tohoto ustanovení dále platí, že v řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. Zvláštním zákonem ve smyslu § 90 odst. 1 s. ř. s., který stanoví podmínky, za nichž se vyjmenovaní navrhovatelé mohou domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb (nebo neplatnosti hlasování, anebo neplatnosti volby kandidáta), se rozumí zákon o volbách do zastupitelstva.
24. Podle § 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev se podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
25. Krajský soud zjistil, že navrhovatel je obyvatelem města Karolinka zapsaným do seznamu voličů ve městě Karolinka. Celkový výsledek voleb do zastupitelstev obcí konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 byl v souladu s § 3 odst. 1 a § 51 zákona o volbách do zastupitelstev obcí vyhlášen uveřejněním zápisu Státní volební komise o výsledku voleb sdělením ve Sbírce zákonů, které bylo

publikováno ve Sbírce zákonů (částka 112, ročník 2018) pod č. 225/2018 Sb. Tato částka Sbírky zákonů byla rozeslána dne 9. 10. 2018 a tímto dnem byl vyhlášen celkový výsledek voleb do zastupitelstev obcí. Lhůta pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti voleb tak uplynula dne 19. 10. 2018. Navrhovatel podal návrh dne 15. 10. 2018, tedy v rámci shora uvedené 10 denní lhůty, která končila dne 19. 10. 2018. Návrh tak splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti, byl podán včas a osobou k tomu oprávněnou, krajský soud jej proto mohl věcně projednat.

26. Podle § 60 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev *návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování. Podle § 60 odst. 3 téhož zákona platí, že návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Z citovaného ustanovení § 60 odst. 2 a 3 zákona o volbách do zastupitelstev lze tedy za základní předpoklady vyhovění návrhu považovat především:*
- a) nezákonnost, spočívající v jednoznačném porušení ustanovení volebního zákona či jiných právních norem vážících se k volebnímu procesu,
 - b) zásadní intenzitu této nezákonnosti, která musí dosahovat značného stupně výrazně ovlivňujícího a zpochybňujícího volební proces či jeho výsledek, a tedy způsobovat tzv. „zatemnění“ volebních výsledků,
 - c) příčinnou souvislost, tj. vzájemný vztah existující mezi touto nezákonností a výsledkem voleb.
27. Tyto tři předpoklady přitom musí být naplněny kumulativně; nebude-li dán byť i jen jeden z nich, volební návrh nemůže být úspěšný (k uvedenému srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS, dále ze dne 20. 1. 2006, č. j. Vol 77/2006-26, ze dne 22. 6. 2010, č. j. Vol 12/2010-24, či ze dne 29. 6. 2010, č. j. Vol 25/2010-94).
28. Lze shrnout, že základním předpokladem úspěšnosti návrhu na vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb či hlasování je zjištění, že došlo k porušení některého z ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev. Tento volební zákon pak dále vyžaduje, aby se tak stalo kvalifikovaným a natolik intenzivním způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Rámec přezkumné činnosti krajského soudu přitom vymezují tvrzení navrhovatele, že byl porušen zákon a jakým konkrétním způsobem k porušení došlo. V této souvislosti krajský soud zmiňuje nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), ve kterém Ústavní soud vyslovil základní ústavní východiska přezkumu výsledku voleb a volebního soudnictví a vyslovil, že „naše volební soudnictví nezná absolutní vady volebního řízení (tj. absolutní zmatky volebního řízení), tj. takové porušení ustanovení volebního předpisu, které by mělo za následek automatické zrušení voleb, volby kandidáta nebo hlasování. Všechny možné vady a pochybení je v tomto smyslu třeba považovat za relativní a jejich význam je třeba poměřovat jejich dopadem na výsledek voleb do zastupitelského orgánu jako takového nebo na výsledek volby konkrétního kandidáta, popř. na výsledek hlasování, a to podle principu proporcionality“. Krajský soud proto nemůže na základě každé zjištěné vady vyslovit bez dalšího neplatnost voleb či hlasování, ale musí zjišťovat intenzitu této vady.
29. V citovaném nálezu na str. 14 odůvodnění Ústavní soud dále vyslovil, že „lid je zdrojem státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvrátitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. [...]“
30. Je tedy zřejmé, že rozhodnutí voličů jakožto suveréna, který je zdrojem veškeré moci ve státě, mohou soudy rozhodující volební návrhy změnit jen ve výjimečných případech, pouze pokud vady volebního procesu svou intenzitou způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a bylo by dosaženo jiného volebního výsledku.

31. Dle závěru krajského soudu se však o takový případ v posuzované věci nejednalo. Krajský soud neshledal, že by v rozhodované věci došlo ke kumulativnímu naplnění předpokladů pro úspěšnost návrhu podle § 60 odst. 2, 3 zákona o volbách do zastupitelstev.

ad a) Přítomnost starostky ve volební místnosti

32. Zákon o volbách do zastupitelstev neobsahuje ustanovení, které by zakazovalo opakovaný vstup voličů do volební místnosti. Pro zachování řádného průběhu hlasování ve volební místnosti pouze stanoví, kdo má pravomoc zjednat pořádek v hlasovací místnosti (§ 35 zákona o volbách do zastupitelstev).
33. Zákon o volbách do zastupitelstev omezuje přítomnost osob ve volební místnosti až v okamžiku sčítání hlasů. Podle § 40 odst. 1 tohoto zákona *v místnosti, kde okrsková volební komise sčítá hlasy, mají právo být přítomni zaměstnanci Českého statistického úřadu, kteří mají pověření podle § 9 odst. 2 písm. e), zaměstnanci obce, kteří mají osvědčení podle zvláštního právního předpisu, členové Státní volební komise a jejího sekretariátu, jakož i osoby, kterým k tomu dala povolení Státní volební komise.* Kdo může být přítomen v průběhu hlasování ve volební místnosti, zákon o volbách do zastupitelstev neupravuje.
34. V posuzované věci z předloženého vyjádření městského úřadu a z výpovědi všech vyslechnutých členek okrskové volební komise č. 2 vzal krajský soud za prokázané, že starostka města byla několikrát přítomna v místnosti okrskové volební komise č. 2, avšak současně bylo jednoznačně všemi svědky vyvráceno, že by se starostka nacházela v některé místnosti, kde byly sčítány hlasy, tj. v době zjišťování výsledků voleb.
35. Ve vztahu k opakované přítomnosti starostky v budově městského úřadu v průběhu voleb navrhovatel toliko obecně namítal, že starostka rozmlouvala se členy volební komise, zejména s M. Chovanečkovou ml. a Š. Leskovjanovou. Netvrdil, že by starostka ovlivňovala voliče, narušovala průběh voleb či ovlivňovala členy volební komise. Všechny vyslechnuté členky volební komise č. 2 v této souvislosti potvrdily, že se M. Chovanečková st. ve volební místnosti nezdržovala po dlouhou dobu, z ničeho nevyplývalo, že by kromě krátké společenské konverzace nějak zasahovala do činnosti volebních komisí či do voleb samotných. Za této situace považoval krajský soud zcela obecné tvrzení navrhovatele toliko za nepodloženou domněnku.
36. Obdobnými otázkami se již zabýval Krajský soud v Praze v usnesení ze dne 9. 11. 2010, č. j. 44 A 104/2010-24, a vyslovil, že *„není ničím neobvyklým, natož pak v rozporu se zákonem, zdržuje-li se starostka obce (a zároveň kandidát volební strany) v objektu obecního úřadu, byť v jeho zasedací místnosti probíhají volby. Navíc jde-li o přítomnost nezbytnou v souvislosti s plněním úkolů potřebných k zajištění chodu úřadu (výše konkretizovaných), potažmo okrskové volební komise“.* Dále doplnil, že *„s výjimkou doby zjišťování výsledků voleb, může ve volební místnosti setrvat po celou dobu voleb kterýkoliv občan, pokud nenarušuje jejich průběh. Uvedený závěr dovodil soud z § 40 odst. 1 volebního zákona, který upravuje omezení přítomnosti v místnosti, kde okrsková volební komise sčítá hlasy, pouze ve vztahu k době sčítání hlasů. Z toho plyne, že mimo uvedenou dobu má přístup do volební místnosti kdokoli“.* S uvedenými závěry se krajský soud v posuzované věci ztotožňuje. Krajský soud neshledává nezákonnost v tom, že se starostka města během dvoudenních voleb krátkodobě vyskytovala ve volební místnosti, tím spíše nevyvozuje-li navrhovatel z její přítomnosti ve volební místnosti žádné konkrétní důsledky pro průběh voleb.
37. Současně je třeba uvést, že pokud měl navrhovatel výhrady k jednání starostky obce v k průběhu voleb, mohl je ihned uplatnit u okrskové volební komise. Ta by je pak musela uvést do zápisu o průběhu a výsledku hlasování (§ 42 odst. 2 písm. g) zákona o volbách do zastupitelstev], což se však nestalo. Krajský soud ze shora uvedených důvodů shledal námitku a) nedůvodnou.

ad b) Nesoustředění a nezapečetění nepoužitých hlasovacích lístků a obálek

38. Podle § 40 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev *po ukončení hlasování dá předseda okrskové volební komise soustředit nepoužité hlasovací lístky a nepoužité úřední obálky a zapečetí je s výjimkou nepoužitých*

hlasovacích lístků určených ke sčítání hlasů (§ 42 odst. 3). Poté dá otevřít volební schránku. V případě, že bylo okrskovou volební komisí na výstavnou žádost jednotlivých voličů použito i přenosné volební schránky, komise obsah schránek po jejich otevření smí.

39. Navrhovatel bez jakékoli konkretizace a bez navrzení důkazů v návrhu uvedl, že nepoužité hlasovací obálky a lístky nebyly soustředěny a zapečetěny. Během jednání soudu svědkyně P. Michálková, předsedkyně volební komise č. 2, a Mgr. Vojkůvková, zapisovatelka volební komise č. 2, popsaly přesný postup, jak s nepoužitými hlasovacími obálkami a hlasovacími lístky naložily po uzavření volební místnosti č. 2. Shodly se na tom, že nevydané úřední obálky a nepoužité hlasovací lístky byly soustředěny do obálek, zapečetěny a odneseny do spisovny úřadu. Ostatní vyslechnuté členky volební komise č. 2 uvedly, že nevědí, jak bylo s nepoužitými obálkami a hlasovacími lístky naloženo, o tuto věc se nestaraly. Žádná ze svědkyň však neuvédla, že by kdokoli z členů volební komise při zjišťování výsledků voleb s nepoužitou volební dokumentací nakládal či ji dokonce zneužil. Tvzení navrhovatele tak byla výpověďmi těchto svědkyň vyvrácena.
40. Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, přičemž je povinností a současně oprávněním toho, kdo volební pochybení namítá, předložit důkazy k jeho vyvrácení. Jak ovšem uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 28. 11. 2006, Vol 82/2006 (dostupné na www.nssoud.cz), „*striktní požadavek na předložení relevantních důkazních prostředků navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastní sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v daném případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobila vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb.*“ Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení ještě uvedl, že „*funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nabrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání všech hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované námitky.*“ Krajský soud proto pečlivě posuzoval, zda tu jsou takové indicie, z nichž by plynuly pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb s ohledem na uvedenou námitku, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Navrhovatel tvrzené pochybení nekonkretizoval, neuvěd, zda vznikly případné nesrovnalosti v počtu voličů, kteří se zúčastnili voleb a vydaných úředních obálek na straně jedné a nevyužitých úředních obálek a volebních lístků na straně druhé, natož aby uvedl, jaký byl možný vliv tvrzeného pochybení na výsledek hlasování. Z jeho návrhu nevyplývají ani obecné indicie, ze kterých by se dalo usuzovat na to, že byly nevyužité obálky či hlasovací lístky zneužity. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel sčítání hlasů neúčastnil, jedná se pouze o domněnku zprostředkovanou zřejmě jinou osobou, nepodloženou žádnými rozporů ve volebních výsledcích a v řízení následně neprokázanou.

41. Námitka b) není z uvedených důvodů důvodná.

ad c) Sčítání hlasů mimo volební místnost a ovlivnění hlasování členkami volební komise

42. Navrhovatel návrh opíral zejména o tvrzené pochybení členů volební komise č. 2 v průběhu sčítání hlasů. Brojil proti tomu, že M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová sčítaly volební hlasy mimo volební místnost, za uzavřenými dveřmi kanceláře starostky, a tyto členky volební komise hrubým způsobem vykázaly P. Morávkovou a Bc. Žižkovou z kanceláře starostky. Měl za to, že za této situace M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová mohly následně výsledky voleb ovlivnit.
43. Krajský soud zjistil, že zákon o volbách do zastupitelstev neobsahuje ustanovení, v němž by explicitně stanovil, že zjišťování výsledků voleb musí probíhat v jedné místnosti. V ustanovení § 40 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev však uvádí: *v místnosti, kde okrsková volební komise sčítá hlasy, mají právo být přítomni zaměstnanci Českého statistického úřadu, kteří mají pověření podle § 9 odst. 2 písm. e), zaměstnanci obce, kteří mají osvědčení podle zvláštního právního předpisu, členové Státní volební*

komise a jejího sekretariátu, jakož i osoby, kterým le tomu dala povolení Státní volební komise. Gramatickým výkladem tohoto ustanovení vycházejícím z použití jednotného čísla ve slově „v místnosti“ však nelze dospět k jinému závěru, než že zákon počítá s tím, že sčítání hlasů volební komisí probíhá v místnosti jediné. Krajský soud si je však vědom skutečnosti, že účelem citovaného § 40 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev je vymezení okruhu osob, kterým náleží právo být přítomni v místnosti, kde okrsková volební komise sčítá hlasy, nikoli vymezení počtu místností. Okrsková volební komise je kolektivní orgán, který o podstatných záležitostech týkajících se postupu při zjišťování výsledků voleb hlasuje, přijímá usnesení, které je dle § 18 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev přijato, vyslovila-li se pro ně nadpoloviční většina přítomných členů. Dle § 40 odst. 6 zákona o volbách do zastupitelstev *každý člen okrskové volební komise může nahlížet do hlasovacích lístků, přičemž předseda okrskové volební komise kontroluje správnost sčítání hlasů.* Z uvedených ustanovení, jakož i z § 17 zákona o volbách do zastupitelstev, který předpokládá zapojení kandidujících stran a hnutí do procesu obsazování volebních komisí, krajský soud dovozuje, že nelze dospět k jinému závěru, než že sčítání hlasů musí probíhat v jedné místnosti za přítomnosti všech sčítajících členů volební komise. Jedině stálá přítomnost všech členů okrskové volební komise v téže místnosti je totiž s to umožnit výkon práva každého člena komise nahlížet do všech hlasovacích lístků, výkon povinnosti předsedy okrskové volební komise kontrolovat správnost sčítání hlasů, jakož i zajištění vzájemné kontroly jednotlivých členů volebních komisí. Pokud jsou hlasovací lístky rozděleny a odneseny do různých místností, nelze kontrolu procesu sčítání fakticky realizovat. Krajský soud proto uzavírá, že sčítání hlasů okrskovou volební místností je nezbytné provádět v jedné místnosti.

44. V posuzované věci Městský úřad Karolinka ve vyjádření k návrhu nepopřel, že členové volební komise č. 2 zapisovali hlasy do sčítacích archů v různých místnostech. Tvrzení navrhovatele o sčítání hlasů volební komisí č. 2 v odlišných místnostech následně potvrdily také všechny vyslechnuté členky volební komise č. 2. Výsledky svědkyň a předloženými fotografiemi bylo prokázáno, že volební komise č. 2 při sčítání hlasů využila nejen místnost sekretariátu městského úřadu, která byla i místností volební, nýbrž i 4 s ní sousedící kanceláře, do nichž vedou dveře právě z místnosti sekretariátu.
45. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že k porušení zákona ve smyslu § 60 odst. 2, 3 zákona o volbách do zastupitelstev tím, že okrsková volební komise neprováděla zjišťování výsledků voleb v jedné místnosti, došlo.
46. Jak již však bylo uvedeno shora, je předpokladem zneplatnění hlasování ve volbách dle § 60 odst. 2 a 3 zákona o volbách do zastupitelstev nezbytné nejen samotné zjištění o porušení ustanovení volebního zákona či jiných právních norem vážících se k volebnímu procesu, nýbrž i splnění podmínky, že zjištěná volební vada byla natolik intenzivní, že přímo ovlivnila volební výsledek, resp. zpochybnila volební proces natolik, že došlo k „zatemnění“ výsledku voleb.
47. V odst. 43 tohoto usnesení krajský soud naznačil, že sčítání hlasů v jedné místnosti má zásadní význam pro kontrolu sčítání hlasů, protože umožňuje členům volební komise vykonávat svou dozorovou činnost vůči ostatním členům komise a komplexně sledovat vlastní průběh sčítání hlasů. Proces hlasování i sčítání hlasů je nastaven tak, aby nebezpečí pochybení bylo minimalizováno. K omezení chyb v průběhu sčítání vede to, že je stanoven dostatečný počet členů okrskové volební komise, jejichž úkolem je navzájem se kontrolovat. Objektivita členů volební komise se odvíjí od způsobu jejich delegování. Dle § 17 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do zastupitelstva obce, může delegovat nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise v každém volebním okrsku, ve kterém se do příslušného zastupitelstva volí.
48. V posuzované věci však zmíněné ochranné mechanismy selhaly, a to nejen rozdělením volební dokumentace a členů okrskové volební komise do více místností, což znemožnilo členům této

komise na svou činnost vzájemně dohlížet, nýbrž již ve fázi personálního obsazování volebních komisí. Z vyjádření volebních zmocněnců stran a hnutí, které jsou účastníky řízení, je zřejmé, že všechny strany a hnutí, jejichž kandidátní listiny byly zaregistrovány, neměly ve volební komisi č. 2 své zástupce, jejich informace o vlastním sčítání hlasů tak byly toliko zprostředkované a samy nemohly prostřednictvím svých zástupců průběh sčítání kontrolovat.

49. Pouhé popsané selhání kontrolních mechanismů však dle názoru krajského soudu samo o sobě nesvědčí o skutečnosti, že by sčítání hlasů neproběhlo korektně, či dokonce o skutečnosti, že by došlo k manipulaci s hlasovacími lístky ze strany některých členů volební komise.
50. Navrhovatel sám spatřoval *zvláště významnou indicii, způsobitou vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb*, o níž krajský soud hovořil v odst. 40 tohoto usnesení, v tvrzení o tom, že dvě členky volební komise č. 2, z toho jedna dcera starostky, jež ve volbách kandidovala a dle vyhlášeného výsledku voleb získala nejvyšší počet hlasů, a druhá její kamarádka, se odebraly s částí volebních lístků do kanceláře starostky, kde se zavřely a kam bránily, a to dokonce hrubým způsobem, vstupu dalším členkám téže volební komise, a kde s hlasovacími lístky neoprávněně manipulovaly tak, že tam, kde byla označena jen volební strana, označily dále i jednotlivé kandidáty volební strany sdružení M. Chovanečkové st.
51. Žádné z navrhovatelových tvrzení však nebylo prokázáno.
52. Z výpovědí všech svědkyň jednoznačně vyplynulo, že M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová nebyly jedinými členkami volební komise, které zapisovaly do pomocných archů v oddělené místnosti. Okresková volební komise č. 2 měla dle sdělení registračního úřadu celkem 12 členů včetně zapisovatelky Mgr. Vojkůvkové. Právě ta se ve své výpovědi přihlásila k rozhodnutí o tom, že bude komise při sčítání hlasů postupovat tak, že po rozdělení hlasovacích lístků na lístky bez a s preferenčními hlasy se členové komise rozdělí do dvojic, které budou samostatně sčítat lístky v jednotlivých místnostech sousedících se sekretariátem městského úřadu, a to s odůvodněním, že takto bylo postupováno vždy, neboť místnost sekretariátu pro svou malou velikost neumožňuje členům volební komise sčítat hlasy tak, aby se vzájemně nerušili. Tuto skutečnost potvrdily ve svých výpovědích i svědkyně M. Chovanečková ml., Š. Leskovjanová a P. Michálková. Svědkyně P. Morávková sice popřela, že by se jednalo o obvyklou praxi v této volební komisi, avšak potvrdila, že se na postupu spočívajícím ve sčítání hlasů po dvojicích dohodli předem a že nikdo proti tomuto postupu nic nenamítal. Svědkyně Mgr. Vojkůvková i P. Michálková dále uvedly, že vytvoření dvojice M. Chovanečkové ml. se Š. Leskovjanovou nebylo předem plánované, stejně jako jejich umístění v kanceláři starostky, nýbrž že si tyto dvě členky „tak nějak zbyly“. Za hlavní kritérium pro rozdělování členů komise do dvojic označily dosažení stavu, aby osoby, které byly členy volební komise poprvé, byly ve dvojici s členem již zkušeným. Členové okreskové volební komise č. 2 se tedy rozdělili do dvojic a obsadili všechny 4 volné místnosti přiléhající k volební místnosti včetně ní, tj. sekretariátu. Ze strany M. Chovanečkové ml. a Š. Leskovjanové se tedy nejednalo v této komisi o jediný postup, natož o postup svévolný.
53. Tvrzení navrhovatele, že se M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová v kanceláři starostky zavřely, nebylo při jednání rovněž prokázáno. Jediná svědkyně P. Morávková trvala na tom, že dveře do kanceláře starostky byly zavřené, avšak jednalo se současně o svědkyni, která uvedla, že se po určitou dobu v místnosti, resp. místnostech, kde byly sčítány hlasy, vůbec nenacházela, neboť měla vůči způsobu sčítání hlasů zásadní výhrady, a proto místnost opustila a své výhrady se odebrala sdělit kamarádce z okreskové volební komise č. 1. Ostatní svědkyně nebyly s to přesně uvést, zda byly dveře otevřené, pootevřené či zavřené, svědkyně M. Chovanečková ml., Š. Leskovjanová, Mgr. Vojkůvková a P. Michálková se však shodly na tom, že se jedná o dveře, které se samy přivírají.
54. Krajský soud dospěl k závěru, že skutečnost, zda byly dveře do kanceláře starostky otevřené či zavřené, není pro posouzení věci rozhodná. Za podstatné soud považuje zjištění získané

z výpovědí všech svědků, že se sčítáním preferenčních hlasů po dvojicích všichni členové komise souhlasili a že M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová vstup do kanceláře starostky, kde sčítaly hlasy, nijak nezamezovaly a nikomu ve vstupu do této místnosti nebránily. Toto potvrdily i svědkyně P. Morávková a Bc. Žižková. Svědkyně P. Morávková sice uvedla, že následně, poté co mimo místnost určenou ke sčítání hlasů prokonzultovala postup s M. Janotovou z druhé volební komise, vyjádřila svůj nesouhlas s postupem při sčítání hlasů nejprve Mgr. Vojkůvkové, a dále P. Michálkové, avšak shodně s ostatními svědkyněmi potvrdila, že poté, co se předsedkyně komise, P. Michálková dotázala všech přítomných, zda s postupem při sčítání, tj. se sčítáním ve dvojicích v oddělených místnostech, souhlasí, vyjádřila s tímto postupem, stejně jako všichni ostatní členové komise, souhlas.

55. Nesouhlas P. Morávkové a Bc. Žižkové se způsobem sčítání hlasů tak zůstal toliko v úrovni vnitřního nesouhlasu, jenž nebyl žádným relevantním způsobem projeven, resp. po jeho projevení nebylo ze strany těchto členek volební komise na něm dále trváno. Pokud měly členky okrskové volební komise pochybnosti o korektnosti sčítání, měly dle krajského soudu v první řadě s postupem při sčítání projevit nesouhlas předem, tj. ještě před započítáním sčítání. Pokud jejich výhrady vznikly až po započítání se sčítáním a směřovaly toliko vůči skutečnosti, že z důvodu přivřených či zavřených dveří nemají možnost kontroly sčítání hlasů M. Chovanečkovou ml. a Š. Leskovjanovou, měly být rovněž ihned projeveny jejich sdělením předsedkyni komise. Konečně obě členky komise mohly vznést formální výhradu, např. formou odepření podpisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev. Žádnou z popsanych možností však P. Morávková ani Bc. Žižková nevyužily. Naopak poté, co P. Morávková svůj nesouhlas Mgr. Vojkůvkové a P. Michálkové sdělila, následně P. Morávková i Bc. Žižková souhlasily s pokračováním ve sčítání započatým způsobem, nežádaly změnu ve složení dvojic pro sčítání hlasů, nenavrhlly přepočítání hlasů, a následně bez výhrad podepsaly zápis o průběhu a výsledku hlasování.
56. Při jednání bylo dále zcela vyvráceno tvrzení navrhovatele, že by M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová vykazaly jakékoli jiné členy komise z kanceláře starostky, kde tyto dvě sčítaly hlasy. Svědkyně P. Morávková a Bc. Žižková, jichž se mělo podle navrhovatele vykazování týkat, výslovně popřely, že by byly někým z kanceláře starostky vykazovány. P. Morávková uvedla, že do této kanceláře ani nevstoupila, Bc. Žižková sice ano, ale pouze za účelem vyzvednutí si dalších hlasovacích lístků pro zapisování do pomocných archů poté, co již sama sčítání jí vyhrazené části hlasovacích lístků ukončila, přičemž ve vstupu do této místnosti ani ve vydání lístků jí nebylo nijak bráněno. Obě svědkyně také popřely, že by jim M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová zamezovaly vstup do kanceláře starostky, a odmítly, že by se k nim jmenované chovaly hrubě.
57. Tvrzení navrhovatele o manipulaci s hlasovacími lístky, již se měla dopustit M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová tím, že na hlasovacích lístcích, kde byla křížkem označena toliko strana či hnutí, vyznačily navíc jednotlivé kandidáty Sdružení nezávislých kandidátů - Karolínka, jejímž členem je M. Chovanečková st., nebylo při jednání prokázáno. Jak M. Chovanečková ml., tak Š. Leskovjanová takové jednání důrazně popřely, žádná ze svědkyň neuvedla, že by je měla při takovém jednání vidět a svědkyně Mgr. Vojkůvková nadto uvedla, že před započítáním sčítání odebrala všem členům komise psací pomůcky, zkontrolovala taktéž všechny místnosti, zda se v nich psací pomůcky nenacházejí, a přidělila členům komise toliko červené propisky. Dále krajský soud poukazuje na skutečnost, že všechny vyslechnuté členky okrskové volební komise č. 2 potvrdily, že odděleně ve dvojicích v jednotlivých místnostech byly sčítány jen preferenční hlasy, zatímco hlasovací lístky, v nichž voliči označili toliko celou stranu či hnutí bez uvedení preferenčních hlasů, zůstaly v místnosti sekretariátu (kde sčítaly hlasy P. Morávková a Bc. Žižková) a k jejich sčítání se poté shromáždili všichni členové volební komise. Tvrzení navrhovatele o manipulaci s hlasovacími lístky ze strany M. Chovanečkové ml. a Š. Leskovjanové je tedy nejen pouhou spekulací nepodloženou jakýmkoli důkazem, ale způsob, jakým mělo dle

popisu návrhatele k manipulaci dojít, byl zcela vyloučen, neboť M. Chovanečková ml. a Š. Leskovjanová neměly v kanceláři starostky, kde sčítaly hlasy, k dispozici hlasovací lístky, v nichž by byla vyznačena voličem jen politická strana či hnutí.

58. Závěrem krajský soud uvádí, že návrhatel ničím nedoložil ani tvrzení, že se měl počet preferenčních hlasů voličů pro kandidátku M. Chovanečkovou st. významně lišit u obou okrskových volebních komisí. Z výsledku zaměstnankyně plnicí funkce registračního úřadu, Mgr. Vojkůvkové, vyplynulo, že ve volebním okrsku č. 2 získala starostka obce o 23 hlasů méně než v okrsku č. 1. Tímto bylo tvrzení návrhatele, že se výsledky hlasování v obou volebních komisích u M. Chovanečkové st. znatelně lišily a že tato získala více hlasů v okrskové volební komisi č. 2, jejíž členkou byla její dcera M. Chovanečková ml., jednoznačně vyvráceno.
59. Ze shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k názoru, že ani námitka c) není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

60. Krajský soud závěrem znovu zdůrazňuje, že je oprávněn zasahovat do voleb pouze ve výjimečných případech, za situace, že by byla prokázána důvodná pochybnost o tom, že volební výsledek neodpovídá vůli voličů. Krajský soud zásadně vychází ve volebních věcech z vyvratitelné domněnky, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, pokud není předložen důkaz tuto domněnku vyvracející nebo tu alespoň není významná indicie, na jejíž důvodnost by bylo možné usuzovat. V dané věci soudu relevantní důkaz či indicie podporující tvrzení návrhatele předloženy nebyly, naopak podstatná část návrhatelových tvrzení byla vyvrácena.
61. Krajský soud označil postup, který považuje za rozporný se zákonem o volbách do zastupitelstev, a to sčítání hlasů jednou okrskovou volební komisí ve více různých místnostech. Jelikož však nebylo prokázáno, že by se v těchto oddělených místnostech dopouštěl někdo ze členů příslušné volební komise nekalého jednání vůči volební dokumentaci, či že by o dopouštění se takového jednání vůbec vznikly důvodné pochybnosti, neshledal krajský soud, že by tato nezákonnost sama o sobě v posuzovaném případě jakkoli zpochybnila zjištěný volební výsledek, způsobila výše popisovaný stav „zatmění“ volebních výsledků, či že by dokonce ke konkrétnímu výraznému ovlivnění volebního výsledku došlo. Druhá ani třetí podmínka § 60 odst. 2, 3 zákona o volbách do zastupitelstev nezbytná k závěru soudu o neplatnosti hlasování ve volbách tak nebyly naplněny.
62. Krajský soud proto shledal návrh na vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva města Karolínka, konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018, nedůvodným, a proto jej zamítl.
63. O náhradě nákladů řízení účastníků bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Olomouc 7. listopadu 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu